

Dragi ascultători, ultimul verset al capitolului 1 din cartea profetului Naum ne-a adus aminte de afirmația unui profet, probabil, mult mai cunoscut decât Naum. Este vorba despre Isaia. El a spus: “Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui care aduce vești bune, care vestește pacea; care aduce vești bune, care vestește mântuirea, celui care zice Sionului: ‘Dumnezeul tău împărățește!’”

Dacă Naum vorbește despre distrugerea Ninivei, Isaia vorbea despre distrugerea Babilonului, în timp ce se adresa împărăției de sud a lui Iuda. Naum, care se adresează împărăției din nord a lui Israel, spune același lucru despre Asiria. Observați apoi că Pavel citează acest fragment în Epistola sa către Romani: “Fiindcă ‘oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.’ Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără cineva care să predice? Și cum vor predica dacă n-au fost trimiși? După cum este scris: ‘Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc evanghelia păcii, ale celor ce vestesc lucrurile bune!’” (Romani 10:13-15).

Cred că Naum a fost primul care a spus acest lucru, după care l-a spus și Isaia. În cele din urmă, Pavel îl citează pe Isaia și aplică diferit acest gând în secțiunea din epistola sa care se referă la Israel. Pavel spune acolo că Dumnezeu nu a terminat cu poporul Israel și că în viitor vor veni din nou la ei veștile bune care aduc o mare bucurie. Dar este în același timp și un mesaj pentru noi, ceilalți, pentru că Pavel spune: “oricine va chema numele Domnului va fi mântuit”.

Dar cum vor auzi oamenii fără să le ducă nimeni mesajul? Mesagerii trebuie trimiși și Dumnezeu este cel care îi trimite. Isaia scria: “Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui care aduce vești bune, care vestește pacea”. Nu este vorba aici despre frumusețea picioarelor mesagerului, ci de faptul că el aduce vestea bună, evanghelia.

Fie că au călătorit cu barca sau cu avionul, fie că au dus mesajul prin

radio sau prin televiziune, mesagerii aceștia au adus mesajul lui Dumnezeu. În lucrarea pe care o desfășurăm noi prin radio credem că evanghelia trebuie să fie spusă oamenilor începând de aici, din orașul și din țara noastră și de aceea ne străduim să răspândim Cuvântul lui Dumnezeu cât de bine putem. Dar vrem să ajungem și în alte colțuri ale lumii prin unde radio. Eu nu țin să am picioare frumoase, mai degrabă le vreau încălțate cu râvna Evangheliei păcii (Efeseni 6:15). Îmi doresc să ajung la cât mai mulți oameni cu Evanghelia Domnului Isus Hristos.

Acesta este un mod minunat în care Duhul lui Dumnezeu folosește Scriptura. O dată cu citirea cărții Naum avem parte de un minunat curs de interpretare a Cuvântului lui Dumnezeu.

El ne-a arătat deja că trebuie să luăm Cuvântul literal, fie că-l înțelegem, fie că nu. Există o explicație și problema nu este în Cuvântul lui Dumnezeu, ci în noi atunci când nu înțelegem. Am mai văzut, de asemenea, cum Dumnezeu realizează o interpretare directă a Scripturii pentru o națiune, la un moment dat, pentru o altă națiune, la un alt moment, pentru ca acum să aibă o semnificație pentru întreaga lume.

În continuarea cărții profetului Naum, respectiv în capitolele 2 și 3 vom vedea cum se manifestă dreptatea și dragostea lui Dumnezeu în punerea în aplicare a deciziei Sale de nimicire a cetății Ninive. Dumnezeu nu S-a mărginit doar să vorbească despre distrugerea acestei cetăți. El a trecut la fapte și a distrus cetatea într-un mod exemplar.

În capitolul 2 Naum profetește despre judecata înspăimântătoare care se abate asupra Asiriei. Istoria este martora faptului că această profeție s-a împlinit. Dumnezeu spusese acest lucru foarte clar încă din capitolul 1 al cărții: “Îți voi pregăti mormântul, căci ești dezgustător” (1:14). Cu alte cuvinte, Dumnezeu spune Asiriei: “Te voi îngropa”. Și, credeți-mă, asta este exact ce s-a întâmplat. Naum 2:1

v.1 Nimicitorul pornește împotriva ta, Ninive; păzește cetățuia! la seama la drum! Întărește-ți coapsele! Adună-ți toată puterea!...

Acest verset se referă la armatele reunite ale mezilor și babilonienilor care

au atacat Asiria și au distrus-o, în anul 612 î.Hr. sub conducerea lui Cinaxar și a lui Nabopolasar. Este interesant faptul că Naum folosește sarcasmul când spune Asiriei: “Ai face bine să te întărești!” Asirienii nu cruțau pe nimeni și credeau că nimeni nu le poate cuceri capitala și erau siguri că pot face față oricărei judecăți. Dar Dumnezeu îi spune acestei națiuni: “Vei fi nimicită!”

Naum 2:2

v.2Căci Domnul așează iarăș slava lui Iacov și o face iarăș ca slava de odinioară a lui Israel, pentru că i-au jăfuit jăfuitorii și le-au stricat butucii de vie...

Naum spune că a venit timpul judecății pentru Asiria, deoarece Dumnezeu a încheiat judecata împotriva poporului Său și are de gând să-l restaureze, să-l repună în drepturi. Menționarea atât a lui Iacov cât și a lui Israel are în vedere împărăția de sud a lui Iuda și împărăția de nord a lui Israel. “Jefuitorii” sunt dușmanii poporului lui Dumnezeu, în special asirienii. “Butucii de vie” sunt probabil un simbol al poporului lui Dumnezeu, Israel (vezi Ps. 80:8-16).

Acest capitol conține profeția exactă a lui Naum cu privire la evenimente care acum fac parte din istorie, dar care au avut loc la o sută de ani după Naum. Este vorba despre caracterul definitiv al judecății lui Dumnezeu asupra poporului asirian; aceasta înseamnă că Asiria nu-și va mai reveni și nu va mai fi niciodată un imperiu pe acest pământ. Asiria nu mai există astăzi și nici nu va mai exista ca imperiu. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, Babilonul va mai renaște, la fel ca și alte națiuni. Dar Asiria, una din marile puteri ale lumii antice, nu va mai reveni în forță pe scena mondială. Dumnezeu spune foarte clar acest lucru.

Capturarea cetății Ninive este descrisă în termeni zguduitori. Pasajul acesta ne descoperă cât de cumplit a fost totul. Ca subtitlu al acestui capitol am putea scrie: “Ce seamănă omul, aceea va și secera”. Asiria a fost una din cele mai violente națiuni din câte au existat vreodată pe fața pământului. De exemplu, una din pedepsele aplicate de asirieni dușmanilor prinși era îngroparea în nisip până la gât, astfel încât numai capul rămânea afară. Prizonierul era legat peste gură cu o curea de piele și era lăsat așa sub soarele deșertului până murea. Acesta era doar unul din lucrurile “drăguțe” inventate de asirieni.

Mai aveau și alte surprize pregătite pentru dușmani. Se spune că locuitorii

cetăților care urmau să fie atacate de asirieni se sinucideau înainte de venirea acestora, atât de mare era groaza lor din cauza atrocităților de care ar fi avut parte. Lumea antică se temea de cruzimea și violența asirienilor.

În acest fragment suntem martorii retragerii asirienilor. De data aceasta, ei sunt cei atacați. Mezii și babilonienii sunt cei care s-au unit împotriva Asiriei.

Naum 2:3

v.3 Scuturile vitejilor săi sînt roșii, războinicii sînt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carele de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulitele se învîrtesc.

“Scuturile vitejilor săi sunt roșii” – aceasta nu înseamnă că sunt înroșite de sânge, cum sugerează unii. Asirienii iubeau culoarea roșie, iubeau purpura. Era culoarea predominantă în lucrărilor de artă. Roșul nu lipsea aproape din nimic. Printre experți există și opinia că scuturile erau de cupru și atunci când reflectau razele soarelui se vedeau roșii la culoare. Se pare că asirienii procedau astfel pentru intimidarea adversarilor. Așa cum știți, în război contează și astfel de metode pentru obținerea victoriei, nu numai lupta corp la corp. Este de dorit ca inamicul să fie cât mai îngrozit înainte de confruntarea directă.

În cel de-al doilea război mondial, când Statele Unite au emis un avertisment înainte de lansarea bombei atomice, japonezii au crezut că americanii doar se laudă și că nu va fi nici o bombă. Au crezut că este doar o păcăleală. Dar nu a fost nici o păcăleală. Din păcate, avertismentul nu a fost luat în serios. Nu știu însă cât de îndreptățite sunt astfel de atacuri, așa cum nu cred că atacurile teroriste au vreo îndreptățire.

Dragii mei, cred că sunt destul de multe națiunile care ar trebui să ia aminte la mesajul pe care îl transmite Naum prin aceste cuvinte. El spune că cel care atacă și distruge la un moment dat va culege roadele cruzimii sale.

Revenind la asirieni, probabil că ei foloseau culoarea roșie în încercarea de intimidare a inamicului. “Războinicii sunt îmbrăcați în purpură” – întâlnim din nou culoarea roșie în uniformă ostașilor asirieni.

Naum mai vorbește și despre faptul că “... fulgeră carele de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulitele se învîrtesc”.

Carele asirienilor nu erau construite din lemn, așa cum sunt carele expuse în muzeul din orașul egiptean Cairo. Egiptenii foloseau foarte mult lemn la construcția carelor lor de război, dar se pare că asirienii aveau la momentul acela modelul cel mai avansat.

Iată versetul în care unii au văzut o profeție referitoare la mașinile de astăzi. Cred că o asemenea interpretare este prea mult pentru acest pasaj. Dar să vă citesc versetul.

Naum 2:4

v.4 Duruiesc carăle pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe; parcă sînt niște făclii la vedere, și aleargă ca fulgerele...

Acest verset, dragi ascultători ilustrează o metodă de interpretare a Scripturii care este complet eronată.

Mai întâi, trebuie precizat faptul că aici este vorba de lupta dintre carele asirienilor și cele ale inamicului lor. Când o armată dușmană se apropia de Ninive se găsea în fața unei cetăți foarte bine apărate.

Istoricul grec Diodorus Siculus scrie că Ninive avea 1500 de turnuri înalte de aproximativ 70 de metri. Însă atunci când a avut loc asediul care a înfrînt cetatea, fluviul Tigru s-a revărsat și apele lui au surpat o bună parte din zidul cetății. Apa a făcut ce nu au reușit armatele inamice: a trecut de zidurile cetății Ninive. Abia apoi au pătruns în cetate ostașii. Ei au deschis canalele folosite pentru irigații și astfel apa a inundat palatul. Așa a fost posibilă cucerirea cetății. Versetul patru descrie confruntarea dintre carele asirienilor și cele ale atacatorilor.

Vă spuneam că profețiile sunt adesea abuzate în încercarea de a obține noi semnificații prin interpretarea lor. Există astăzi o metodă de interpretare a profețiilor pe care eu o consider nepotrivită. Avem exemplul pe care îl menționam adineauri – persoane care spun că acest verset este o profeție despre automobile! Într-o astfel de interpretare nu se ține cont aproape de loc de realitatea istorică care a motivat mesajul.

Din păcate, interesul major prezentat astăzi față de profeții conduce în multe situații la interpretări eronate. Aceasta pentru că sensul inițial este

sacrificat în încercarea de a justifica evenimente contemporane. Este foarte adevărat că mulțimea conflictelor și crizelor de tot felul care au loc pe glob creează o anumită sensibilitate față de literatura profetică. Trebuie să recunoaștem însă că putem deveni de-a dreptul fanatici și foarte ușor se poate ajunge la exagerări periculoase.

Cred că Winston Churchill este cel care a spus: “Fanaticul este cel care nu poate să-și schimbe modul de gândire și nu vrea să schimbe subiectul”. Unii oameni se bazează numai pe profeții (la urma urmei, este un subiect limitat) și devin de-a dreptul fanatici în felul în care le interpretează.

În orice caz, această profeție din versetul 4 nu are nici o legătură cu automobilul.

Despre ce vorbește deci Naum când spune: “Duruiesc carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe”? Dacă ați merge într-un muzeu cu exponate din vremea asirienilor ați vedea probabil că roțile carelor erau prevăzute cu un dispozitiv tăios și ascuțit orientat spre exterior. Cel care conducea carul încerca să-l apropie cât mai mult de carul inamic astfel încât acest instrument să taie roata de lemn a celui alt car. Dacă reușeai să strici roata unui car îl scoteai din circulație pentru că nu avea decât două roți. Asta descrie Naum când spune: “carele ... se năpustesc unele peste altele”.

“Parcă sunt niște făclii la vedere și aleargă ca fulgerele...”. Carele se mișcau foarte repede pentru vremea aceea, chiar dacă nouă nu ni se pare astăzi că aveau o viteză prea mare. Asirienii dezvoltaseră foarte mult arta luptei în carele de luptă și nici inamicii lor nu au rămas mai prejos. Când se ciocneau carele de la două armate dușmane se declanșa un zgomot infernal și nici priveliștea nu era foarte frumoasă. Despre asta vorbește Naum aici.

Eu cred că se pot face aplicații spirituale și morale din Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu cred că putem lua această profeție ca s-o transformăm într-o profeție despre automobile! Vedeți așadar cât de deosebită este cartea aceasta a lui Naum? Avem ocazia să învățăm un principiu de interpretare a Bibliei.

De exemplu, când citim în Isaia: “De aceea ți-ai sădit răsaduri plăcute, și ai sădit butuci străini (Isaia 17:10)”, nu putem interpreta ca fiind vorba de

portocalii care cresc astăzi din belșug în ținutul acela. Israelul este habitatul natural pentru portocali. De fapt, acolo creșteau portocali încă din vremea lui Solomon. În Cântarea cântărilor, unde se vorbește despre măr (cap. 2:3, “ca un măr între copacii pădurii”), de fapt este vorba despre un fruct din categoria citricelor. Este probabil vorba de portocal aici. Ce vreau să spun este că nu putem să luăm un text din Scriptură care avea o semnificație pentru oameni diferiți, într-o perioadă istorică diferită și să încercăm să-l actualizăm interpretându-l în alt fel, în funcție de elementele prezentului.

Dragii mei, Cuvântul lui Dumnezeu este un cuvânt bogat în semnificații și cred că sunt atât de multe lucruri minunate pe care le putem învăța din el. Trebuie însă să avem o abordare potrivită față de el. Trebuie să ne apropiem de el cu smerenia căutătorului sincer și nu cu aroganța ignorantului care crede că are suficiente cunoștințe. Trebuie să avem în vedere faptul că deși a folosit oameni și un limbaj uman, Dumnezeu rămâne totuși Dumnezeu și gândurile Lui sunt inaccesibile nouă dacă El nu ni le face cunoscute.

Să cerem astfel înțelepciune pentru ca El să ne lumineze în toate privințele. Cred că toți avem nevoie de aceasta.

Fiți binecuvântați!